

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑

ความเป็นมา

กฎหมายมาตรฐานสินค้าเกษตรฉบับแรกคือ พระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งได้ประกาศใช้ในสมัยรัฐบาล พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นนายกรัฐมนตรี โดยผ่านความเห็นชอบจาก สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ต่อมาพระราชบัญญัติดังกล่าวได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมบางมาตรา โดยผ่านความเห็นชอบจาก สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา และประกาศใช้เป็นกฎหมายในสมัยรัฐบาลรัฐบาล นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี

ต่อมาได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการกำหนดให้สินค้าเกษตรต้องอยู่ภายใต้ มาตรฐานบังคับทั้งหมดหรือแต่บางส่วน รวมทั้งการกำหนดเครื่องหมายรับรองมาตรฐานสำหรับสินค้าเกษตร ตลอดจนบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การดำเนินการดังกล่าวเป็นไปด้วยความสะดวก รวดเร็ว และสอดคล้องกับ มาตรฐานสากลและสภาพการณ์ในปัจจุบัน จึงตราพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ขึ้น จึงมีกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานสินค้าเกษตรจำนวนทั้งสิ้น ๓ ฉบับ โดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

๑. พระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. ๒๕๕๑

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๕ ตอนที่ ๓๗ ก วันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

เหตุผลในการประกาศใช้

เนื่องจากประเทศไทยกำลังเร่งพัฒนาสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐาน และโดยที่ในปัจจุบันสินค้าเกษตร หลายชนิดทั้งที่ผลิตขึ้นในประเทศและนำเข้าจากต่างประเทศยังไม่มีมาตรฐานใช้บังคับเป็นเหตุให้สินค้าเกษตร ด้อยคุณภาพและไม่ปลอดภัยต่อผู้บริโภค ประชาชนขาดความเชื่อถือ และส่งผลกระทบต่อ การประกอบกิจการค้า สินค้าเกษตรของไทย ทำให้ไม่สามารถแข่งขันในตลาดโลกได้ อันก่อให้เกิดความเสียหายแก่เศรษฐกิจของประเทศ โดยรวม สมควรมีกลไกในการกำหนดมาตรฐานและการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรขึ้น เพื่อส่งเสริมสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐาน เพื่อความปลอดภัยหรือป้องกันความเสียหายอันอาจเกิดแก่ประชาชน หรือแก่กิจการค้าสินค้าเกษตรหรือเศรษฐกิจของประเทศ และเพื่อให้สอดคล้องกับพันธกรณีระหว่างประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. ๒๕๕๑ แบ่งเนื้อหาเป็น ๙ หมวด พร้อมบทเฉพาะกาล ประกอบด้วยบทบัญญัติ ๘๐ มาตรา และกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติพระราชบัญญัตินี้ สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. หมวด ๑ คณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตร

กำหนดให้มีคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตร โดยให้รัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ นอกจากนี้ ได้กำหนดองค์ประกอบของกรรมการ อำนาจหน้าที่ของกรรมการ คุณสมบัติของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ การดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

๒. หมวด ๒ การกำหนดมาตรฐาน

การกำหนดมาตรฐานบังคับหรือมาตรฐานทั่วไปสำหรับสินค้าเกษตรให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้กำหนดไว้เกี่ยวกับ วิธีการ กรรมวิธีหรือกระบวนการจัดการผลิตหรือคุณลักษณะของสินค้าเกษตรที่เกี่ยวข้อง คุณภาพและความปลอดภัยทางเคมี ชีวภาพ กายภาพ ความปลอดภัย ด้านสุขอนามัยพืชหรือสุขอนามัยหรือลักษณะอื่นที่เกี่ยวข้อง หีบห่อ การบรรจุหีบห่อ การทำเครื่องหมายหรือฉลาก การตรวจสอบ ประเมิน ทดสอบ วิเคราะห์ วิจัย ข้อกำหนดรายการที่เกี่ยวข้องกับสินค้าเกษตรที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา นอกจากนี้ก่อนออกกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานบังคับ ให้สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติจัดให้มีการรับทำความคิดเห็นของตัวแทนกลุ่มผู้มีส่วนได้เสียหรือมีประโยชน์เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

๓. หมวด ๓ ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าสินค้าเกษตรตามมาตรฐานบังคับ

ในกรณีที่มีกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานบังคับสำหรับสินค้าเกษตรใด ห้ามผู้ใดเป็นผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าสินค้านั้น เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าแล้วแต่กรณี ซึ่งสินค้านั้นจากสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ สำหรับการขอรับใบอนุญาต และการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดให้กฎกระทรวง ทั้งนี้ใบอนุญาตให้ใช้กับผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าที่ระบุชื่อไว้ในใบอนุญาตเท่านั้น และให้มีอายุสามปีนับแต่วันออกใบอนุญาต

๔. หมวด ๔ การตรวจสอบและรับรองมาตรฐาน

ในกรณีที่มีกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานบังคับสำหรับสินค้าเกษตรใด ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือ ผู้นำเข้าแล้วแต่กรณี ซึ่งสินค้านั้นต้องขอรับการตรวจสอบและได้รับใบรับรองตามมาตรฐานบังคับจากผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐาน โดยการตรวจสอบและรับรองดังกล่าวให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

๕. หมวด ๕ การประกอบการตรวจสอบมาตรฐาน

ห้ามมิให้ผู้ใดเป็นผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐาน เว้นแต่จะเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตให้ตรวจสอบ และรองรับมาตรฐานจากสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามพระราชบัญญัตินี้กำหนด เช่น เป็นบริษัทโดยมีทุนจดทะเบียน ซึ่งชำระแล้วตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด มีห้องปฏิบัติการที่มีขีดความสามารถและคุณสมบัติตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนดเช่นกัน นอกจากนี้ใบอนุญาตให้ใช้บังคับผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานที่ระบุชื่อไว้ในใบอนุญาตเท่านั้น และให้มีอายุสามปีนับแต่วันออกใบอนุญาต การขอใบอนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

๖. หมวด ๖ การควบคุม

ผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐาน ต้องจัดทำรายงานผลการดำเนินงานตรวจสอบและรับรองมาตรฐานต่อสำนักงานในรอบสามเดือน และต้องเก็บรักษาผลการตรวจสอบดังกล่าวไว้เป็นเวลาสามปีเพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่สามารถตรวจสอบได้ นอกจากนี้ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตร กรรมการวิชาการ อนุกรรมการ และพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

๗. หมวด ๗ เครื่องหมายรับรองมาตรฐาน

กำหนดให้เครื่องหมายรับรองมาตรฐานสำหรับแสดงสินค้าเกษตรมี ๒ แบบ คือ เครื่องหมายที่ได้รับใบรับรองตามมาตรฐานบังคับและเครื่องหมายที่ได้รับใบรับรองตามมาตรฐานทั่วไป

๘. หมวด ๘ การอุทธรณ์

ผู้ผลิต ผู้ส่งออก ผู้นำเข้า ผู้ขอใบอนุญาตหรือผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐาน มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติต่อคณะกรรมการ และคำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

๙. หมวด ๙ บทกำหนดโทษ

ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ต้องรับโทษตามอัตราโทษที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕๘ ถึงมาตรา ๗๗

๑๐. บทเฉพาะกาล

บรรดามาตรฐานสินค้าเกษตรที่คณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นมาตรฐานทั่วไปตามพระราชบัญญัตินี้

๒. พระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๖

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๐ ตอนที่ ๔๐ ก วันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๕๖ หน้า ๑

วันเริ่มใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗ เป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขชื่อตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการของสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติจากผู้อำนวยการเป็นเลขาธิการเพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางการแบ่งส่วนราชการในกรมตามที่คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการกำหนด ซึ่งคณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบเมื่อวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๗ และแก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบของคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรเพื่อให้การปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น รวมทั้งแก้ไขเพิ่มเติมคุณสมบัติของกรรมการวิชาการเพื่อให้สามารถแต่งตั้งผู้แทนหน่วยงานของรัฐและผู้แทนหน่วยงานของเอกชนที่มีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับมาตรฐานสินค้าเกษตรเข้าร่วมเป็นกรรมการวิชาการได้ นอกจากนี้สมควรแก้ไขคุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานโดยให้นิติบุคคลที่มีวัตถุประสงค์เพื่อดำเนินกิจการเกี่ยวกับการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตร ซึ่งมีห้องปฏิบัติการของตนเองหรือสามารถให้ห้องปฏิบัติการของผู้อื่น เว้นแต่ในกรณีที่มีการตรวจสอบมาตรฐานไม่จำเป็นต้องมีหรือใช้ห้องปฏิบัติการยื่นขอรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานได้ ทั้งนี้ เพื่อให้มีหน่วยงานที่ให้บริการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรอย่างเพียงพอ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๖ มีบทบัญญัติ ๑๒ มาตรา สาระสำคัญมีดังนี้

๑. แก้ไขมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยยกเลิก บทนิยามคำว่า “บริษัท” และยกเลิกบทนิยามคำว่า “ผู้อำนวยการ” โดยบัญญัติใหม่เป็นคำว่า “เลขาธิการ” นอกจากนี้ให้แก้ไขคำว่า “ผู้อำนวยการ” เป็น “เลขาธิการ” ทุกแห่งในพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. ๒๕๕๑

๒. แก้ไขมาตรา ๖ วรรค ๒ เกี่ยวกับองค์ประกอบของคณะกรรมการ ซึ่งกำหนดให้เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติเป็นกรรมการและเลขานุการ

๓. แก้ไขมาตรา ๑๗ วรรค ๓ ซึ่งคณะกรรมการวิชาการต้องมีความรู้ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับมาตรฐานตามประเภทหรือกลุ่มของสินค้าเกษตรที่ได้รับแต่งตั้ง

๔. แก้ไขมาตรา ๓๔ เกี่ยวกับคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ขอรับใบอนุญาต

๕. เพิ่มเติมบทเฉพาะกาลในการบังคับใช้ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ดังนี้

“มาตรา ๙ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ตามพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๐ บทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีได้อ้างถึงผู้อำนวยการสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ ให้ถือว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีนั้นอ้างถึงเลขาธิการสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ

มาตรา ๑๑ บรรดาประกาศที่ออกตามความในมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีประกาศที่ออกตามความในมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ”

๓. พระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๑๑๒ ก วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๑ หน้า ๒๑

วันเริ่มใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ผู้รักษาการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการกำหนดให้สินค้าเกษตรต้องอยู่ภายใต้มาตรฐานบังคับทั้งหมดหรือแต่บางส่วน การออกใบอนุญาตเป็นผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าสินค้าเกษตร การกำหนดค่าบริการตรวจสอบและรับรอง การได้รับยกเว้น การตรวจสอบและได้ใบรับรองตามมาตรฐานบังคับ และการกำหนดให้มีการนำเข้าสินค้าเกษตร จากต่างประเทศที่มีมาตรฐานทัดเทียมหรือมาตรฐานแตกต่างกับมาตรฐานบังคับได้โดยต้องมี ข้อตกลงหรือความร่วมมือระหว่างประเทศเกี่ยวกับการยอมรับผลการตรวจสอบและรับรอง มาตรฐานซึ่งกันและกัน รวมทั้งการกำหนดเครื่องหมายรับรองมาตรฐานสำหรับสินค้าเกษตร ตลอดจนบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การดำเนินการดังกล่าวเป็นไปด้วยความสะดวก รวดเร็ว และสอดคล้องกับมาตรฐานสากลและสภาพการณ์ในปัจจุบัน อันจะเป็นประโยชน์ต่อเศรษฐกิจ ของประเทศและอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ มีเนื้อหารวม จำนวน ๑๖ มาตรา สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

๑. กำหนดให้สินค้าเกษตร หรือลักษณะของสินค้าเกษตรใดของผู้ส่งออกหรือผู้นำเข้า ซึ่งสินค้าเกษตรนั้น หรือขนาด หรือลักษณะของกิจการของผู้ผลิตอยู่ภายใต้มาตรฐานบังคับทั้งหมด หรือแต่บางส่วนก็ได้ (มาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕ วรรคสาม)

๒. กำหนดให้หน่วยงานอื่นของรัฐที่สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหาร แห่งชาติได้ มอบหมายเป็นผู้มีอำนาจในการตรวจสอบและออกใบรับรองมาตรฐานบังคับสามารถออกใบอนุญาตเป็นผู้ผลิต ผู้ส่งออกหรือผู้นำเข้าได้ (มาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง)

๓. กำหนดให้ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหายหรือชำรุดเสียหายในสาระสำคัญ ให้ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้า แล้วแต่กรณีขอรับใบแทนจากสำนักงานหรือหน่วยงานอื่นของรัฐที่สำนักงานมอบหมายภายใน สามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบการสูญหายหรือชำรุดเสียหายดังกล่าว (มาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง)

๔. กำหนดให้ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในกรณีการย้าย สถานที่ทำการ ต้องได้รับอนุญาตจากสำนักงานหรือหน่วยงานอื่นของรัฐที่สำนักงานมอบหมาย (มาตรา ๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง)

๕. กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าซึ่งจะเลิกประกอบ กิจการต้องแจ้ง เป็นหนังสือให้สำนักงานหรือหน่วยงานอื่นของรัฐที่สำนักงานมอบหมาย ทราบล่วงหน้าก่อนเลิกประกอบกิจการ ไม่น้อยกว่าหกสิบวัน และเมื่อเลิกประกอบกิจการแล้ว ให้ส่งคืนใบอนุญาตให้แก่สำนักงานหรือหน่วยงานอื่นของ รัฐที่สำนักงานมอบหมายภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่เลิกประกอบกิจการ (มาตรา ๗ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๖)

๖. กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีอำนาจประกาศกำหนด ค่าบริการ ตรวจสอบและรับรองตามมาตรฐานบังคับ และกำหนดให้ผู้ผลิตสินค้าเกษตร บางขนาดหรือลักษณะของกิจการ ซึ่งได้รับยกเว้นไม่ต้องได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ผลิตไม่ต้องขอรับ การตรวจสอบและรับรองตามมาตรฐานบังคับ (มาตรา ๘ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๗)

๗. กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์โดยความเห็นชอบของ คณะกรรมการ มาตรฐานสินค้าเกษตรมีอำนาจประกาศยกเว้นการได้รับใบรับรองตามมาตรา ๒๗ ให้แก่สินค้าที่ได้รับการ ตรวจสอบและรับรองมาตรฐานจากประเทศที่ไม่มีข้อตกลง หรือความร่วมมือ ระหว่างประเทศเกี่ยวกับการ ยอมรับผลการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานซึ่งกันและกัน กำหนดให้ สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตร และอาหารแห่งชาติโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมาตรฐาน สินค้าเกษตร มีอำนาจให้ความเห็นชอบ ผู้ตรวจสอบและรับรองมาตรฐานของต่างประเทศที่ไม่มี ข้อตกลงหรือความร่วมมือระหว่างประเทศเกี่ยวกับการ ยอมรับผลการตรวจสอบและรับรอง ซึ่งกันและกัน และกำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร และสหกรณ์มีอำนาจประกาศกำหนด ค่าบริการตรวจสอบและรับรองตามมาตรฐานทั่วไป (มาตรา ๙ แก้ไข เพิ่มเติมมาตรา ๒๘ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๑)

๘. กำหนดเครื่องหมายรับรองมาตรฐานสำหรับสินค้าเกษตร (มาตรา ๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๔ วรรคหนึ่ง)

๙. กำหนดโทษแก่ผู้เลียนเครื่องหมายรับรองมาตรฐานตามมาตรา ๕๔ เพื่อให้ผู้อื่นหลงเชื่อว่าเป็น เครื่องหมายเช่นนั้น (มาตรา ๑๑ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๖๘)

๑๐. กำหนดรองรับบรรดากฎกระทรวงและประกาศที่ออกตามมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ และมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่ใช้บังคับอยู่ใน วันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับ พระราชบัญญัติ

มาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้แต่ไม่เกินสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (มาตรา ๑๒)

๑๑. กำหนดให้บรรดาใบอนุญาตที่ออกให้ตามมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติ มาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่ยังมีอายุอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้ได้ต่อไปจนกว่าใบอนุญาตนั้นจะสิ้นอายุหรือถูกเพิกถอน (มาตรา ๑๓)

๑๒. กำหนดให้การให้ความเห็นชอบที่สำนักงานได้ให้ไว้ตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่ยังมีผลอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นการให้ความเห็นชอบตามพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๑๔)

๑๓. กำหนดให้บรรดาคำขอที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังอยู่ในระหว่างการพิจารณา ให้ถือว่าเป็นคำขอตามพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้และให้ดำเนินการต่อไปตามพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๑๕)

นางสาววรรณช สว่างแจ้ง / จัดทำ